

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 8.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Πρὸν τοὺς κλειδῶνας ἀρχίσω, τὰ ἐξῆς θὰ προλογίσω.

Κυρίες μου καὶ κύριοι, ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἄλλους χρόνους,
σὰ γυναικοῖλα προσετῆ, σὰς ἔρριχνα κλειδῶνους,
κι' ἐμάντενα τὴν τύχη σας καὶ κάθε μυστικό σας,
κι' ὅς' ἄλλ' ἀπόκριμα γλυκὰ καλεῖ τὸ φυσικό σας,
ἐπιθυμία βλέπωντάς πῶς ἔχετε μεγάλη,
κι' ἐρέτος ἀπεφάνισα νὰ σὰς τοὺς ρίζω πάλι.

Χαριτωμένα κι' ὠμορφα τοῦ τόπου κοπελούδια,
χωρὶς σπαβέντο τρέψετε ν' ἀκούστε τὰ τραγούδια,
ν' ἀκούστε μάντεμα καλὸ γιὰ κάθε πολυφίλητο,
π' ὁ κλειδῶνας σὰς τὸ βγαλε ἀφ' τὸ νερὸ τ' αἰμίλητο.
Ἐλάτε, κοπελούδια μου, νὰ σὰς τὰ τραγουδήσω,
ἐλάτε μπιζουδάκια μου νὰ σὰς καλοκαρδίσω.

Ἀφέντη ἃη Γιάννη μου καὶ δώδεκ' Ἀποστόλοι,
ἀφίσσατε τὸν Οὐρανὸ κι' ἐλάτε στ' Ἀργιστόλι
ἐλάτε νὰ βλοήσετε μὲ τ' ἅγιο σας χέρι,
μὴ κατσαριόλα μὲ νερὸ ποῦ γούρι θὰ μᾶς φέρη,
κι' εὑρετε σφῆς ποῦσθ' ἅγιοι τὸ μέσο καὶ τὸν τρόπο,
νὰ παντρευτοῦν ἢ μορφονιές, πῶπάλησαν σ' τὸν τόπο.

Βλογήσετέ μου τὸ νερὸ κι' οἱ ἅγιοι Φανέντες,
νὰ βγάλω λιανοτράγουδα γιὰ τοὺς ἀπαλλαγέντες,
π' ἂν δὲν τοὺς πλήγωσ' ὁ Ἑτὲρ μὲ τ' ἀνάμμένο βόλι,
τοὺς πλήγωσαν ἢ φράολες ποῦ βγάνει τ' Ἀργιστόλι.
Βλογήσετέ μου τὸ νερὸ, θεῖοι πατέρες,
νὰ φχαριστήσω σερνικούς καὶ μανοθυγατέρες.

Μὲ τὴν εὐχή τ' ἃη Γιαννιῶ πῶτρωγε τῆς ἀκρίδας,
κι' ὅχι μεζέδες τοῦ σουβλιῶ σὰ μερικὸς μπεκρήδες,
μὲ τὴν εὐχή τ' ἃη Γιαννιῶ τοῦ πρώτου θεοδόγου
βγάνω κλειδῶνους Βασιλῆα, κλειδῶνους Διαδόγου,
κλειδῶνους γιὰ καθέναν ποῦ κᾶτι νὰ σημαίνει,
κλειδῶνους καὶ γιὰ κάθε μιὰ, κυρὰ πρὸς βερωμένη.

Κι' εἶναι νομίζω περιττὸν νὰ πῶ σ' τὴν κάθε ντάμα,
πῶς εἶναι καὶ ἀγένεια κι' ἀνεμυαλιὰ συνάμα,
μ' αὐτὰ τὰ λιανοτράγουδα σὰν τίγρις νὰ θυμώσῃ,
καὶ μὲ τὸ σκαρπινάκι τῆς σ' τὰ μούτρα νὰ μοῦ δώσῃ,
κι' ἐνῶ ἐγὼ θὰν τῆς εἰπῶ τοῦ κλειδῶνα τὸ γούρι,
ἐκείνη νὰ μὲ φορτωθῇ καὶ νὰ μὲ πῇ γαιδοῦρι.

Ἐπειτα τί σὰς φταίω γὼ ἂν καυμιανῆς ἢ μοῖρα τῆς,
θελήτῃ μὲς τὸν κλειδῶνα νὰ δείξῃ τὴν ἀρμύρα τῆς,
τί φταίω γὼ ὁ ἔξηγτῆς, χρυσᾶ μου κοπελούδια,
ἂν τύχη καὶ σὰς πέσουνε ἀνάποδα τραγούδια;
Σκεφθῆτε το καὶ μοναχὲς πῶς δὲν εἶναι δουλειὰ,
ἀδίκως νὰ μὲ βάλετε καὶ πάλιν σὲ μεπeliᾶ.

Ζαχαροκάμωτα κορμιά. πορτογαλένια στήθεα,
τ' ἃη Γιαννιῶ ἢ πρόνοια, ἢ χάρι κι' ἢ βοήθεια,
ἔκαμ' ἐρέτος κι' ἐβγάλα μ' ἐτούτους τοὺς κλειδῶνους,
τραγούδια ποῦ θὰ μείνουνε σ' τὴ μνήμη σας γιὰ χρόνους.
Κι' ἔτσι κι' ἐσεῖς χαιρέσαστε κι' ἐγὼ πουλῶ τὸ φύλλο,
καὶ ποῦ χερσιῶ ποῦ τόγραψε δὲν τοῦ μυρίζει ξυλο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ. Σ4.Υ1.Φ1.0014

Κλειδωνας του Βασιλᾶ,
ποῦν' ἡ πρώτη μας δουλειά.

Βασιλικὸ μᾶς μύρισε, σ' τὴ μύτη μὲ χαρά,
μὰ γίνηκ' ὁ βασιλικὸς τσουνίδα, Τζωρτζαρά.

Τσουνίδα ποῦ μᾶς ἐφῆσε τ' ἀγέωχα βουθούνια,
καὶ δὲν θὰ ἰδοῦμε γιατρεῖα μ' ὅλα τὰ μιλιούνια.

Εὐχομαι χίλια Βασιλᾶ νὰ φθάουν τὰ χρονάκια σου
κι' ἄλλη χρονιά νὰ μὴ συμβῇ νὰ χάσῃς τὰ μπανάκια σου.

Κλειδωνας τοῦ Διαδόχου,
ἀληθείας ὑπερόχου.

Ἀγαλῖα γάλῖα μὲ καιρὸ κι' ἡ ὥρα δὲν ἐχάθη,
καὶ μὲ τ' ἀρνιά τῆς Λάρισσας γιατρεύονται τὰ λάθη.

Βρουντοῦν ἐδῶ, βρουντοῦν ἐκεῖ πολέμου κανονόπουλα,
κι' ἀπὸ σφαγῆς σπαρακτικῆς γλυττώνουν τὰ χινόπουλα.

Τὶ νὰ σοῦ κάμῃ τὸ παιδί, ὅσο κι' ἂν ἔχῃ στέμα
ἀφοῦ τὸ 'ξέχυσ' ὁ Ἐτέμ καὶ τῶκοψε τὸ αἷμα.

Κλειδωνας τοῦ Ντελγιάννη,
ποῦ ἐντύπωνιν θὰ κάμῃ.

Θόδωρε ποῦ σ' ἐδώρησε ὁ Θεὸς σ' τὴ 'Ρωμοσύνη,
νὰν τὴ χαλᾷς κάθε στιγμὴ ποῦ πέρνει καλосύνῃ,

Θόδωρε πὸ γεννήθηκες μονάχα γιὰ βλκκεῖς
καὶ σ' τὰ καλὰ καθούμενα νὰ κρᾶζῃς ἡλικίες,

Θόδωρε π' ἀφ' τὰ σπίτινα τους τ' ἀνθρώπους ἐξελάκησες,
νὰ δώσ' ὁ Θεὸς νὰν ὑστερῇ φορὰ ποῦ μᾶς ἐτσάκισες.

Κλειδωνας τοῦ 'Ράλλη,
μὲ σπουδὴ μεγάλη.

Ἔσκουζες γιὰ τὸν πόλεμο πρὶν νὰ χωθῇς σ' τὸ μέλι,
καὶ τόρᾳ ποῦ τὸ χόρτασες, ἡσύχασες τεμπέλη.

Σ' ἐκαταλάβαμε κι' ἐτὲ τῶν Ἀθηνῶν τσιράκι.
πῶς εἶται πούλιο μπόσικος κι' ἀπὸ τὸ Θωδωράκη.

Κλειδωνας 'Ετέμ Πατσᾶ,
ποῦν τὰ λόγια του χρυσᾶ.

Χαρά σ' ἐτὲ πόκίνησες μὲ τόση εὐλογία,
νὰ κήνυγῃς τοὺς λαγοὺς ἀπὸ τὴ Θεσσαλία.

Χαρά σ' ἐπένᾳ Τουρκαλᾶ πῶγινες νοικοκύρης,
κι' ἐθέρισες τὴ Λάρισα μὲ δίχως νὰν τὴν σπείρῃς.

Χαρά σ' ἐπένᾳ Δράκοντα τῆς ψευτοχαλιμᾶς
πολύμπαζες τὸν Κώστα μας κι' ἐτρόμαζες κι' ἐμᾶς.

Κλειδωνας πολὺ γλυκύς,
τὸ 'Εταιρία, τὸ 'Εθνικῆς.

Ὅσο κι' ἂν θέλῃς νὰ κρυπτῇς πίσω σ' τὰ δάκτυλά σου,
νὰν τῶχεις πλέον σίγουρο πῶς θάβρῃς τὸν μπελᾶ σου.

Κι' ἐνῶ ἐλπίδα σ' εἶχανε σ' τὸ πρῶτο οἱ 'Ρωμνοί,
τώρα σοῦ βρίσκουν ἀφορμὲς νὰ κάτῃς σ' τὸ σκαμνί.

Ἀόρατῇ μου δύναμι μ' ἐπὲ θὰ ξεθυμάνωι,
ἂν τύχῃ κι' ἀρεστάρουνε τὸν Ἄθω τὸ 'Ρωμάνο.

Κλειδωνες γὰ μερικούς,
ἀφεντάδες σερνικούς.

Βλέπεις γιὰ νᾶται σὰν κι' εἶμ' ἐν τὸ πρόσωπο τσουνάκι,
μὲ πόση ψίχρα σοῦ μιλεῖ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη;

Ἀδίκως βασανίζεσαι, τοῦ κάκου κάνεις στρατες,
ἀφοῦ τὸ πῆρ' ἀπόφαςι νὰ σοῦ γυρνᾷ τῆς πλάτης.

* *

Σὰν τὸ μικρούτσικο παιδί σὲ πιάνει τὸ παράπονο,
ἐκεῖ ποῦ συλλογίζεσαι τὸν κόσμον μας τὸν ἄπονο.

Σ' τόπα καὶ πάλι πῶς ἐδῶ μισοῦν τὴν ξένη βράττα·
καὶ μὴν κυτᾶς ἂν κάποτε, φουμάρεῖς σ' τὴν ταραττα·

* *

Μέσα σ' τὴ μέση τοῦ γυαλοῦ εἶν' ἓνα σπῖτι ἄ λ τ ο,
ποῦ μὲ μαράζι τὸ κυτᾶς μ' ἀπὸ τὸ νοῦ σου βγάλτο,

Πῶς θ' ἀληθῆψῃ τ' ὄνειρο κι' ὅσο κι' ἂν σουλατσάρῃς,
ποτὲ δὲν θάρτη σπῖτι σου, γιὰ βίζιτα ὁ φλάρης.

* *

Σ' ὅλα σιγᾶ τὸ στόμα σου καὶ μόνον εἶναι βρήτι,
ὅτκν σοῦ δώσουν ἀφορμὴ νὰ λὲς γιὰ τὸ Παρίσι.

* *

Ἐιούταξ σ' τὸν οὐρανὸ κι' εἶδα νὰ δυὸ στεφάνια·
καλὰ 'καμες κι' ἐμούτζωτες σφραγιῖδες καὶ μελάνια,

Ἀφοῦ τ' αὐτί μας γλήγορα προώρισται ν' ἀκούσῃ,
ἐνδεξοῦ νίκης τρόπαια γιὰ τὸ ξανθὸ σου μοῦσι.

* *

Γενναῖε σπαρτιάτα μου, π' ἂν ἦσουνε σ' τὰ σύνορα,
ἤθελε πιάσῃς τὸν Ἐτέμ ἀπ' ἀπὸ τὰ τσίνορα,
Καλότυχος ποῦ νᾶξερε μὲς τὴν καρδιά τί κρύβεις,
ἀφοῦ τὴν πρώτη σου χαρὰ, τὴν ἀπαντᾶς καὶ σκύβεις.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

3013780 και
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Φίλε πιστέ κι' ἀχώριστε, τί στίχο νά σοῦ γράψω;
 ποῦ βλέπω τὴν ἀγάμνια σου καὶ μεῦρεται νὰ κλάψω;
 Τίνα σοῦ πῶ, ποῦ τίποτα σ' τὸν κόσμον δὲν σ' ἀρέσει,
 ἐκτός ἀπὸ τὴ μουσικὴ κι' ἀπὸ τὸ σῆμα βέλεσι,

Κατσαρομάλικο παιδί ποῦσε σ' τὰ μοῦτρα τρέλλα
 ποῦ σ' τοῦ σκυλιοῦ σου τὸ λαιμὸ ἐδέθηκε κορδελα,

Ἡ πές μας τι θι σιέπτεσαι καμμιὰ δουλειὰ μεγάλη,
 ἢ κάμε πῶς ὑποχωρεῖς νὰ ἐγασθοῦμ' οἱ ἄλλοι.

Κομπέ μου ἀρχιδάσκαλε πῶχεις λαμπρὴ σποιδή,
 κι' ἀπὸ σκηνῆς ἀπήγγειλες πολλὰ γιὰ τὸ "παιδί",

Αὐτὲς τῆς ὥρας τῆς ζεστῆς ποῦ γείνονται ἐξετάσεις,
 εἶται ὁ μόνος ποῦ μπορεῖ ρε κόρτε νὰ χορτάσῃ.

Ἄγγελος εἶσαι σ' τ' ὄμορα, ἄγγελος καὶ σ' τὸ σῶμα
 καὶ μοναχὰ σ' τὸν ἔρωτα δὲν ἔγινες ἀιόμα.

Δετόρε τετραπέρατε ποῦ τρέχεις, χέρι χέρι,
 καὶ τὰ κρυφὰ σου μυτικὰ κἀνένας δὲν τὰ ξέρει,

Δὲν εἶναι κρίμα νᾶλ' ἐγὼ σὰ λύκος ἀφ' τὴν πείνα,
 καὶ σὺ νὰ μὲν σπῖτι σου, φραντσεῖα κι' ἀραπίνα;

Εἶσαι ψιλό, εἶσαι λιχνὸς καὶ ντοῦρης σὰν κολῶνα,
 καὶ μ' ὅλ' αὐτὰ τὰ κάλλη σου, ἀγάπησες χελῶνα.

Ἄν σ' τὴ Βουλὴ σὲ στείλουμε πάει τὸ παρλαμέντο!
 λές καὶ σοῦ πέρνετ' ἡ ριλιά ἐκεῖνο τὸ μομέντο.

Κι' ὅταν ἀρχίσ' ἡ γλῶσσα σου σ' τὸ χάνι τοῦ Σωτήρι,
 μᾶς κά.ει καὶ σαρτένουμε ἀπὸ τὸ παρεθύρι.

Πουλί μου κόματο μὲ τὸ κομψὸ ποδάρι,
 τὸ ἀρχὲς ἔβανα στοίχημα πῶς δὲν θὰ σ' ἀρπαδάρῃ,

Ὅστερα ὅμως πῶβλεπα σ' τὸ Μέτελα νοήματα,
 ἔγασε τὴν ὑπομονὴ κι' ἐφώναξα "βλαστήματα",

Ἀπόλλων γίνεσαι σωστός τὴν κάθε Κυριακὴ,
 κι' ἐνῶ προβαίνει τ' ἄρμασόν ἀφ' τὴν Ὀδριακὴ,
 Φωτίζουν ἢ ἀκτίνες σου τὸ Ἀργοστόλι ὅλο,
 ἴσια μ' ἐκείνη τὴ στιγμὴ ποῦ κρύβεσαι τ' τὸ μῶλο.

Ἄν ἤτουνε ψιλότερος, καὶ θῆλαμπερ σὰν ἥλιος,
 καὶ θὰ σ' ἐπροβιάζαμε νὰ γένῃς "Δὶν Μπαζίλιος",

Ἐπρεπε νᾶμαι ποιητὴς ποῦ νᾶχω πένα Δάντε,
 νὰ γράψω τοὺς θριάμβου σου ἀειθαλλῇ ἀμάντε,

Νὰ γράψω πῶς γιὰ σένανε ἢ νιᾶμες πέρνουν βόρτες,
 νὰ γράψω πῶς σ' ἐκρύβανε ὀπίσ' ἀπὸ τῆς πόρτες.

Κλειδωνες γὰ τὰ θυληκά, τ' ἀθῶα καὶ τ' ἀναιμιτικά.

Κυρά ποῦ σ' ἐνοστήμισε τὸ ἀττικὸν τὸ ἄλως,
 πῶχεις πινέλο Ῥαφαήλ καὶ δίπλωμα δασκάλας,
 Ὅπῳχεις ζῆλο σ' τὴ σπουδῇ κι' ἀσκόνεσαι μὲ τ' ἄστρα
 καὶ τρίτσα ποῦν' ὀλόκληρη τζιράνια σὲ γάστρα,
 Γλήγορου γάμου κλειδῶνα τὸ χέρι μου σοῦ βγάνει,
 μ' ἔνα γαμπρὸ ποῦ νὰ μπορῇ σ' τὸ πάσο νὰ σὲ φράνη.

Ζουλευτικὴ τρυγῶνα μου, ὕψηλὸ σπιτιοῦ στολίδι,
 πῶχεις πολὺ περίφημο βελόνι καὶ ψαλλίδι,
 Πῶκαμες τόσους κι' ἔτρεμαν ἔμπροστά σου σὰν κουνέλια,
 ἀπὸ τὴν ὥρα π' ἀρχίσεις νὰ πλὲς τὰ κοπανέλια,
 Ὅ κλειδῶνας ποῦ σῶπεσε δηλοῖ καὶ ὁμολογεῖ,
 πῶς ἔνας Νυχτοκόρακας ψυχρὸς σὲ κηρυγάζει.

Κυρά μου πῶχεις αἶμα μπλοῦ σὲ κάθε ἀρτηρία,
 κυρά μου ποῦ σ' ἐστείλανε σκολεῖν σ' τὴν Ἑσπερία,
 Πονηρεμένη γόπα μου ποῦ μ' ὅσα κι' ἂν σοῦ κἀνουνε
 οἱ τρατολόγοι τοῦ παρὰ σ' τὰ δίκτιχά σὲ δὲν πιάνουνε,
 Φοβώσουνε τὸν ἔρωτα γλυκεῖά μου καστανόματη,
 μὴν πάθῃς ὅσα ἔπαθε καὶ μιὰ σου συνονόματη.

Ἐχεις καρδοῦλα μάλαμα γλυκεῖα σὰν τὸ μπελτέ
 καὶ χρῶμα σὰν τὴ κόκκινη τὴ μπλοῦζα τοῦ Μπερτέ.
 Ὅ κλειδῶνας ποῦ σῶπεσε, σ' ἔχει γι' αὐτοκρατορίτσα,
 κι' ἂς εἶσαι μὲς τὸ Οὐ β ρ ο ἶ ρ τροπόστρα καὶ μαστόρίτσα.

Μελαγχροινό μου θηλυκό ποῦς' ἔξυπνο καὶ σθεῖρο,
καὶ κάνεις χρῆσι φοβερό, τοῦ σί κ, τοῦ τζά, τοῦ τσέρτο,
Κι' ὁποῦ σὲ ξεχωρίζουνε μέσα σὲ τόσες ἄλλες,
τὰ γέλοια σου ποῦ μοιάζουνε σεμιτονάτιες σκάλες,
Φαίνεται ἡ μοῖρα σου χρυσῇ, χρυσῇ σὰν τὴ καρδίᾳ σου
ἂν καὶ κρεμᾷς ἀλύπητα καρδιές ἀφ' τὰ γιγαλῖ σου!

Ξανθὴ γαλανομάτα μου, μικρὴ μὲ πλούσια κάλλη,
ποῦνε γιὰ τὴν πατρίδα μας ἢ ἔγνοια σου μεγάλη,
Κι' ἂν τέτοια ἔγνοιαι εἶχανε κι' οἱ ἀξιοματινοὶ μας,
ἢ Πόλι τώρα θάτανε, χωρὶς πολλὰ, δικὴ μας.
Παράτα τὴν πατρίδα σου σ' τ' ἀπάντεχο μορφοῖο,
καὶ μοναχὰ στου ντιάριζε γιὰ τὸ κοντέρβατόριο.

Ψηλὸ κυπαρισσάκι μου μὲ τὴ λιγνὴ σου μέση,
ποῦ σ' τὰ ψιλλὰ τὰ σί'ερα νὰ κάθεται σ' ἀρέσει,
Κάθε κινιόργιο φόρεμα ποῦ κάνεις καὶ φορεῖς,
τόσο πολὺ πειρήνανα τοὺς γιέγκηδες θωρεῖς.

Ξυπνὸ πουλί, πιστὸ πουλί, μεγάλης βράτσας' γκόνι,
χαρὰ σ' ἐσὲ πωμάζεψες σὰν ἔξυπνο λιγκόνι,
Σιγύρια γιὰ τὴ σάλα σου καὶ γιὰ τὸ καμάρὸ σου,
ἀροῦ κι' ἀλήθεψε πολὺ τ' ὀλόχρυσ' ὄνειρό σου.

Ὅσα μαρτέλα καὶ χορδὲς μετράς σ' τὸ πιάνο φόρτε,
τόσοι τρελλαίνονται γιὰ σὲ καὶ σοῦ γυρεύουν κόντε.
Κι' ὅμως ὁ κλειδωνὰς μιλεῖ καὶ λέει πῶς μονάχα,
μπορεῖ ν' ἀκούσονται ἀξάρνα πῶς ἀρπάζεις τὸ χάχα.

Χαριτωμένη πέρδινκα π' ὀλόγλυκα λαλεῖ,
μινιὸν ζαχαροκάμωτη, μινιὸν ἀειθαλλής,
Ἄν τὸξερα πρωιότερα πῶς θάσαι νοσοκόμα,
τὰ πῆγενα νὰ πληγωθῶ, νὰ μ' ἀρρωτίτος ἀκόμα.

Παραξενιάρικο πουλί καὶ μαυροφορεμένο,
ποῦ τῆς ματιᾶς σου ἡ φωτιὰ ξυπνάει πεθαμμένο,
Ἐλα μαζί μου παίρισε νὰ μὴ σὲ λένε ξένο,
πὶ' ἐγὼ, χαλὶ νὰ μὲ πατῆς, γι' ἀγάπη σου νὰ γένω.

Βασιλικὸς πλατύφυλλος τὸ μόντζο σου στοί'ζει,
καὶ τὸ ὠμορφο σου πρόσωπο, ἡ κρέμ. Σιμὸν, γιγαλίζει.

Σὰν τὸ ψαράκι τοῦ γιγαλοῦ γλυστρά; ἀφ' τοῖς ψαράδε;
γιὰ νάχης δέκα κούρβουλα καὶ μιὰ φουγιὰ παράδε;
Τὴν καλὴ καὶ γλήγορη ὁ κλειδωνὰς σου γράφει,
κι' εἰν περιττό, δέξιν ζερβιά, νὰ τρέχης σὰν ἀλάφι!

Κι' ἐσένα πέφτουν γλήγορα, χαρούμενα στεῖρα κα,
πυθδες Ἀθήνας, θεάτρα καὶ Πάτρας συντριβάνια.
Κι' ἐσένα (ἂ) ἡ τύχη σου καλὴ κι' εὐτυχισμένη,
κι' ὅς ἤρουνε πρωιότερα κακοστοραμμένη.

Σὰν τὸ μικρότερο τοῦ Τζὼν βαπόρι, σ' ἐνοιάζοντε;
καὶ γιὰ τὴ βητορία σου ταρατσες σὲ θαυμάζοντε.
Ζιζάνιο χειρότερο κι' ἀπὸ τὰ μένα εἶσαι,
(ὡς καὶ τὸν Ἀδελόποινλο, μοῦ λένε, πῶς μιμεῖσαι).
Ὅλα σου εἶναι ὠμορφα, τὰ παιδιχέρια γκέστα,
καὶ μόνον δὲν χωνεύεται ἡ κίτρινή σου βέστα.

Ληδόνι μου ποῦ τὰ πουλιά μεθοῦν ἀπ' τὴ λαλιά σου,
ποῦ σ' τὸ γλυκό σου πρόσωπο στεράνι ν' τὰ μαλιά σου.
Πι' ἀρθονες σῶδωσ' ὁ Θεὸς τῆς ζηλεμένες χάρες,
καὶ πότε μ' ἀρπες βρίσκεσαι καὶ πότε μὲ κιθάρες,

Εἶδα σὲ μούτρα πούρβερτες, εἶδα σὲ μούτρα σκόνες,
εἶδα μεγάλα ξαφνικά γὰ βάνουν ἢ κοκῶνες,
Μὰ σὰν τὸ πορβεράρισμα ποῦ συνθεῖται μία,
σ' τοὺς κόσμους πῶπαράτρεχα δὲν τῶδα σὲ καμμία.

Τόσον καιρὸ ποῦ τόκρυβες, γιατί νὰ μὴν τὸ πῆς;
μπροστὰ σ' τὴ φλόγα τῆς καρδιᾶς δὲν φαίνεται ἡ ντροπῆς,
Κάμε νὰ φᾶμε γλήγορα τοῦ γάμου τὰ κουφέτα,
καὶ μὴν ξεχάσης, μπ. λικα νὰ στείλῃς τοῦ Μολφέτα,
Ποῦ βγάνωνται τὸν κλειδωνὰ σου εὐχεται νὰ ζήτης,
καὶ τὰ Ἀβράμ καὶ τοῦ Ἰσάκ τὰ πλούρη ν' ἀποκτήτης.

Πρὶν ἢ ψυχὴ μου ἀναβῇ σ' τοὺς οὐρανοὺς ἐπάνω,
ὕστατην χάριν σοῦ ζητῶ, νὰ παίξης λίγα πιάνα!

Πέξε μου σεβετοθήλυκα τοῦ Λίστ μιὰ ῥοψιδία,
κι' ὅς εἶτες γιὰ τὴ φάτσα μου πῶς κάνει ἀηδία,

Κρυρὸ φῶς, φέγγε μου νὰ ζῶ σ' τοῦ βίου τὸ σκοτάδι,
κρυφὸ φῶς, φέγγε μου νὰ ζῶ ὡς ποῦ νὰ μ' πῶ σ' τὸν Ἀδῆ.

ΤΥΠΟΙΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ